

25, 30 à 40 Rd. om Maanedet; det er da i de fleste Tilfælde ikke muligt at finde nogen Mand paa Stedet, som er stiftet til at constitueres i Posten, selv om man maaffee vilde give ham den fulde Lønning, hvorover Regjeringen ifølge en anden Bestemmelse i Lovforslaget endda kun undtagelsesviis skulde kunne raade. Hvis det Tilfælde altsaa skulde indtræde, at man maatte sende en Mand dertil — og maaffee slet ikke den Mand, der kunde blive Spørgsmaal om senere at ansætte i Posten, fordi han f. Ex. ikke kunde undværes midlertidigt, hvor han var, medens han vel vilde kunne beordres strax hen paa Posten, naar han definitivt kunde ansættes —, er det en Selvfølge, at selv om man satte Lønningen for Arbejdet i Mellemtiden lidt lavere, vilde dog en ikke ringe Sum gaae med til Reiseomkostninger ud over, hvad der er normeret for Posten. Hertil kommer en anden Betragtning, nemlig den, at det netop er med Hensyn til de fleste Poster, om hvilke der her kunde blive Spørgsmaal — og jeg tør sige, de fleste Poster, med Hensyn til hvilke denne Lovbestemmelse er bragt i Forslag, om end ikke netop af den ærede Ordfører, saa af Andre — at der iforveien er givet Bestemmelse om, hvem der kan ansættes i dem. Der er jo nemlig truffet Bestemmelser — om de ere hensegtsmæssige eller ikke, skal jeg ikke her bedømme — hvis Følge er, at der blandt andre Qualificationer for at kunne komme i Postvæsenets, Telegraphvæsenets eller lignende Institutioners Tjeneste, fordrer, at man ogsaa skal være Militair, men de Personers Tal, som forene baade den fornødne militaire Rang og den fornødne Fagdannelse, er ikke saa stort, at jo Administrationen, naar den er ordentlig indrettet — og det er jeg vis paa, at den er i den Henseende i alle de paagjældende Bestyrelsesgrene — vil have nøiagtige Lister over de Individider, der overhovedet kunne komme i Betragtning. Foruden en Beskaffning for Statskassen bliver det saaledes i det enkelte Tilfælde et reent Epilfægteri at opslaae slige Poster vacante, og man vil selvfølgelig faae Concurrenter, som ikke kjende Lovgivningen, og for hvem det er uforklarligt, at man kan opslaae f. Ex. en lille Postbestilling

uden til samme Tid at betegne meget udførlig alle de forskjelligte Qualificationer, som høre dertil. At gjøre dette forstaaeligt for de mange Supplicanter er ikke nogen let Sag, og det vil medføre ikke alene Skuffelser og Tidspilde for de paagjældende Supplicanter, men tillige Udgifter til Stempelpapir, thi naar de Herrer vilde være fuldstændig populære, skulde de ogsaa have fritaget dem for det 2 Marks Stempel, som de skulde sætte paa deres Ansøgning. Jeg troer altsaa, at Bestemmelsen i den Almindelighed, hvori den er affattet, er ligesaa upraktisk, som den i mine Tanker ikke hører hjemme i denne Lov. — Jeg vender mig dernæst til den Paragraph, som har været Gjenstand for den største Tvivl, nemlig den, som gaaer ud paa at udelukke visse Spørgsmaal fra Domstolenes Afgjorelse. Jeg skal tillade mig at begynde med den almindelige Udtalelse, at jeg ikke kan erklære mig ganske enig med nogen af de Herrer, som tilforn have havt Ordet om denne Sag, og heller ikke med den høitærede Justitsminister. Saavidt min Hukommelse strækker, har det i alle de Sager af lignende Slags som dem, hvorom her er Spørgsmaal, og hvori Domstolenes Afgjorelse ere gaaede Regjeringen imod, enten været grundet i den paagjældende Lovbestemmelsses feilagtige og utydelige Affattelse, eller i en mangelfuld Procedure, i Almindelighed foranlediget ved en mangelfuld Instruction fra de paagjældende civile Autoriteters Side, og de Herrer maae vel erindre, at den Slags Sager ere civile Sager, hvori Domstolene ikke skulde indlade sig paa at fremstille Argumenter, som ere udeladte af vedkommende Sagsfører. Naar jeg tager disse Momenter i Betragtning, har jeg af de Tilfælde af det Slags, som ere komne til min Kundskab, indseet, at Domstolenes Afgjorelse var fuldstændig rigtig, at det var den eneste, hvortil man kunde komme, og den eneste, hvortil ogsaa Administrationen burde komme, naar den var istand til at sætte sig paa det upartiske og øvede Standpunkt med Hensyn til at gjøre Ret og Effel som Domstolene. Jeg vil hertil føie en anden Betragtning, nemlig den, at jeg er overbevist om, at enhver Embedsmand, som under den absolute Regjering vilde have henvendt sig med